

Zaaknummer 18.269

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 21 januari 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante

welk beroep was gericht tegen

de beslissing d.d. 20 augustus 2018 van de examencommissie Erasmus MC, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij e-mail van 28 september 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 20 augustus 2018. Op 24 oktober 2018 ontving het college het verweerschrift. Op 7 november 2018 heeft appellante op dit verweerschrift gerepliceerd. Op 21 november 2018 heeft verweerder gedupliceerd. Op 17 januari 2019 heeft appellante getripliceerd.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 21 januari 2019. Appellante is, met kennisgeving, niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk vice-voorzitter en secretaris.

II. Motivering

1. Appellante is in het studiejaar 2017-2018 begonnen met de pre-masteropleiding Geneeskunde. Aan het eind van haar eerste studiejaar had appellante 4 studiepunten behaald, waarmee zij niet voldeed aan de norm. Deze houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van het onderwijsprogramma van de pre-masteropleiding moeten zijn behaald (60 studiepunten). Tegen dit besluit komt appellante in beroep.

Appellante voert -kort samengevat- aan dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden niet voldoende studiepunten heeft kunnen behalen. Volgens appellante had zij problemen met de taal van de opleiding, de nieuwe studiemethode en het drukke programma van de opleiding. Ook werd in mei 2018 een depressie vastgesteld waar zij momenteel voor wordt behandeld.

Appellante voert aan dat haar taalvaardigheid flink is toegenomen en dat zij een aantal schrijfpoddrachten en de PKV toets wel heeft behaald. Zij heeft ook het gevoel dat zij beter is geworden in het aanpassen aan de nieuwe omstandigheden. Appellante heeft verweerder verzocht om zich haar een tweede kans te bieden om de pre-masteropleiding af te ronden.

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het causaal verband tussen de aangevoerde persoonlijke omstandigheden en het gebrek aan studieresultaten ontbreekt. Verweerder licht toe dat appellante 23 keer heeft deelgenomen aan de 12 schriftelijke tentamens (reguliere tentamens en herkansingen) en dat zij voor geen enkel van deze 23 tentamenpogingen een voldoende beoordeling heeft kunnen behalen. Appellante heeft op het Erasmus University College de bachelor met de Pre-Med

Major afgesloten. Van appellante wordt daarom verwacht dat zij beschikt over voldoende informatie en voorbereiding om snel de juiste studiemethode voor de pre-masteropleiding eigen te maken. Verder voert verweerder aan dat appellante in het bezit is van het diploma NT-2 Examen II niveau dat voldoende moet zijn voor het kunnen volgen van een universitaire opleiding in de Nederlandse taal. Ook was voor appellante voor de start van de opleiding duidelijk dat de voertaal van de opleiding Nederlands is en dat het programma druk en pittig zou zijn.

Ten aanzien van de depressie van appellante voert verweerder aan dat de behandelend psychiater aan appellante heeft geadviseerd om de behandeling af te maken alvorens zij haar academische opleiding voortzet. Uit de verklaring van appellante en de verklaring van de psychiater blijkt verder dat de depressie het resultaat is van het gebrek aan studieresultaten en niet dat het ontbreken van studieresultaten veroorzaakt zijn door de depressie, aldus verweerder.

Verweerder ziet gedurende het studiejaar ook geen duidelijke stijgende lijn voor wat betreft de studieresultaten en de beheersing van de Nederlandse taal. Verweerder ziet derhalve geen reden om een uitzondering te maken op artikel 10.1 en bijlage 8 van de Onderwijs- en Examenregeling bachelor 2017-2018 (hierna: OER).

2. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 10.1 en bijlage 8 van de OER dient appellante de hierin genoemde onderwijsonderdelen met een voldoende resultaat af te ronden (60 studiepunten). Vaststaat dat appellante niet heeft voldaan aan deze norm; appellante heeft in totaal 4 studiepunten van de pre-masteropleiding behaald.

Verweerder heeft betoogd dat de persoonlijke omstandigheden van appellante niet doorslaggevend zijn geweest voor de beperkte studievoortgang van appellante over het gehele collegejaar. Verweerder heeft daarbij in aanmerking genomen dat de studieprestaties van appellante gedurende het collegejaar over de gehele linie te laag zijn blijkens de cijferlijst van appellante. In dat perspectief heeft verweerder naar het oordeel van het college aan de beslissing ten grondslag mogen leggen dat van een oorzakelijk verband tussen de gestelde persoonlijke omstandigheden en het niet behalen van 60 studiepunten, niet is gebleken. Naar het oordeel van het college heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet maken dat verweerder een uitzondering had moeten maken op de bepalingen van bijlage 8 van de OER.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.